

LENTILKY

speciální dvojčíslo školkového občasníku

Biodpad není odpad

1

VEVERKY

2

SLUNÍČKA

3

JEŽCI

4

BROUČCI

Vánoce ve školce

Houfem ovečky...

Tisková zpráva k projektu Bioodpad není odpad, Ekodomov

Děti z MŠ Na Vrcholu se hravě učí třídit i kompostovat!

Mateřská škola Na Vrcholu je jednou z pěti pražských základních a mateřských škol, které se zapojily do projektu Bioodpad není odpad realizovaného spolkem Ekodomov za finanční podpory Magistrátu hlavního města Prahy. Ekodomov je neziskovka s patnáctiletou tradicí, která se paralelně zabývá dvěma hlavními tématy - popularizací kompostování a environmentální výchovou dětí všech věkových kategorií. Zkušenosti z obou těchto misí spojili autoři do projektu,

který řeší minimalizaci bioodpadu ve smíšeném komunálním odpadu a podporuje kompostování jako ideální způsob nakládání s bioodpadem. Zároveň je tento projekt realizovaný ve školách a školkách a je primárně cílený na učitele a žáky. Participativní princip, který se při jeho realizaci uplatňuje, umožňuje, aby si každá škola sama vybrala z nabízených aktivit podle svých aktuálních potřeb. Ideální je, pokud se podaří zapojit školu nebo školku do celého cyklu nakládání s bioodpadem od jeho třídění, přes zpracování, až po následné využití zpracovaného bioodpadu při pěstování vlastních rostlin. Marek Nerpas, který má projekt Bioodpad není odpad v Ekodomově na starosti, k tomu říká: „Projekt je koncipovaný tak, aby respektoval specifika jednotlivých škol a aby se dal „dotvořit“ přímo na místě podle aktuálních potřeb jednotlivých účastníků. Mám pocit, že právě díky tomuto přístupu se učitelé i děti do projektu spontánně zapojují a vnášejí do něj vlastní iniciativu a nápady. Projekt napsaný na papíře je tedy jen základem, prvotním impulsem, který na většině škol odstartoval živý proces, který bude určitě pokračovat i poté, co bude projekt formálně ukončen. Podmínky na jednotlivých školách se v některých aspektech zásadně liší, tím se také lišily formy práce, které jsme si vybrali.“

VRCHOLOVÉ KOMPOSTOVÁNÍ

Velkou výhodou MŠ Na Vrcholu je vlastní zahrada, kde si mohou děti všechno, co se dozvěděly, na vlastní kůži ověřit a vyzkoušet. Čím jsou děti mladší, tím je pro ně osobní zkušenost při učení důležitější. Proto se ve školce paralelně realizovala teoretická i praktická část projektu.

Mgr. Veronika Kouteshová, která učí ve třídě s ekologickým zaměřením, nám k tomu řekla: „Flóra a fauna – to je naše parketa. Vedeme děti ke třídění a projektu Bioodpad není odpad jsme se ujaly hlavně my. Už na podzim na začátku školního roku jsme v jeho rámci absolvovaly workshop týkající se třídění a kompostování. Těšilo nás to, protože tady všechny učitelky máme k zahradničení vztah. A co jsme se naučily, teď dál předáváme dětem.“

Už na podzim si školka v rámci projektu pořídila speciální odvětrávané koše, do kterých se děti učí separovat bioodpad. Vytríděný organický materiál odtud putuje do zahrady, kde se hází do nově nainstalovaného dřevěného dvoukomorového kompostéru Jerry DUO s pozorovacím oknem. Okénkem se děti mohou dívat, co se uvnitř během kompostování děje a z kompostéru se tak stává místo aktivního poznání. Žije tu totiž spousta zajímavých živočichů – rozkladačů, kteří se na procesu kompostování podílejí. Na vlastní oči tak mohou děti vidět přeměnu větví, trávy a listů v organickou hmotu.

ŽIVÁ PŘÍRODA

Paralelně s praktickým zaváděním třídění a kompostování proběhlo ve školce představení divadla Neklid s příznačným názvem Vivat Kompostela. Kromě toho se děti v rámci projektu Bioodpad není odpad zúčastnily i dvou environmentálních výukových programů. Koordinátorka EVP spolku Ekodomov Klára Ondříčková k tomu říká: „Program, který se jmenuje Kam dopadne odpad, jsme – jak je naším zvykem – přizpůsobili školce na míru. Děti ze školky Na Vrcholu už měly základní pojem o třídění odpadů, takže jsme s nimi zopakovali barvy kontejnerů a také jsme jim znovu ukázali koš na bioodpad, který se od podzimu učily používat. Bavili jsme se o tom, co do koše na bioodpad patří a kde ho děti ve školce najdou. Také jsme si ujasnili, kde je kompost, kam se košík vysypává. Výklad jsme pro zpestření prokládali hrou na popeláře, která spočívá v tom, že se na jednu stranu třídy umístí hromádka kartiček s obrázky odpadů a na druhé straně třídy jsou připravené tašky na třídění. Když vznikne potřeba se proběhnout, promění se někdo v popeláře a dopraví nějaký odpádek z hromady do tašky, do níž patří. Ve druhé části programu jsme dětem s pomocí obrázků vyprávěli příběh o holčičce, která sní jablko a ohryzek vyhodí na kompost. Nakonec hotový kompost doveze k jabloni, kterou pohnou. Tak jsem se dostali k uzavřenému cyklu živin v přírodě ...“

Další oblíbenou částí environmentálních programů zaměřených na kompostování představuje pozorování žížal ve vermikompostéru. Děti si žížaly mohou vzít na dlaň nebo je pozorovat v lupokelímku. Žížaly patří k nejznámějším rozkladačům, kromě nich ale žije v půdě také řada dalších živočichů, které si děti mohou prohlédnout na obrázcích a také si na ně zahrát.

Největší legrace je předvádění chvostoskoka, jeho pohyb představuje bezkonkurenčně nejzábavnější způsob přesunu. Děti se po absolvování těchto výukových programů s ještě větším zájmem věnují pozorování živých rozkladačů ve skutečném kompostu. Obě části projektu se tak ideálně doplňují a znalosti dětí se posilují. „Děti kompostování opravdu zaujalo. Viděly například, že když se do kompostu dala čerstvá tráva, začal se materiál zahřívat. Kromě zbytků ze svačiny nosíme na kompost i biomateriál z kuchyně, který se skladuje ve speciálním koši v jídelně. Do kompostování se snažíme zapojit také rodiče“, vysvětluje Veronika Kouteshová.

DRUHÝ KROK

Na jaře přibily na školní zahradě tři vyvýšené záhony organizované na principu čtverečkové zahrádky, v nichž se používá pěstební substrát, jehož hlavní složku tvoří kompost. Tady si děti mohou vypěstovat své první rostlinky a zažít tak názorně, jak funguje přirozený cyklus živin v přírodě. Protože ale výroba kompostu chvíli trvá, vlastní hnojivo tu budou mít k dispozici až příští rok: „I když jsme ještě letos neměli vlastní kompost, dostali jsme v rámci projektu „čtverečkové zahrádky“ a hned jsme se pustili do setí a sázení. Ani jednu z těchto rostlinek (ukazuje na záhon) jsme nekoupili. Sazenice slunečnic, fazolí a hrášku jsme si ze semen předpěstovali ve třídě, stejně jako dýně, jejichž semena jsme měli ještě schovaná z oslavy Halloweenu. Přímou na záhony jsme vysévali ředkvičky, fenykl, kopr i pažitku. Meduňku a petrželku jsme sem dovezli z chalupy, semínka exotických pnoucích paprik jsme dostali od jednoho tatínka... Dopolední program jsme na jaře vždycky začínali sledováním přírůstků, děti bavilo pozorovat, jak jim úroda roste přímo před očima. Také se všechny zapojovaly do sázení, učily se vyjmenovávat jednotlivé plodiny a říkat, co všechno pěstují doma. A zalévání? To baví všechny...“, shrnuje Veronika Kouteshová a rozhlíží se po zahradě, kde v parném dni pobíhají děti se zelenými konývkami.

První pololetí u Veverek

Veverky jako předškoláci

V září nastal už třetí školní rok, v němž se většina Veverek po prázdninách setkala. Ostych a obavy dávno opadly, vždyť už 17 dětí ve třídě dosáhla věku předškoláků. To značí změnu režimu ve školce a pestřejší práci společně s mladšímu spolužáky.

Všechny děti si vytvoří svá osobní portfolia, do kterých budou ukládat své výtvarné, písemné a veškeré grafomotorické projevy, nápady, práce, jež v závěru docházky školky obdrží domů, aby pak společně s rodiči mohli hodnotit vývoj i vzpomínat...

Program celé třídy bude rozmanitý. V rámci ekologického zaměření budeme dále rozvíjet vztah přírodě (návštěva u oveček, pěstování rostlinek, kompostování, práce s přírodninami). Oblast čtenářské pregramotnosti zaštití nejen projet a naše čtecí babička Pepička (která si s dětmi vždy ráda popovídá), ale i návštěvy knihovny, divadel a rozšiřování slovní zásoby formou vlastních dramatizací příběhů. Děti se seznámí s prvními písmeny a slabikami, s rytmem řeči. Pozadu nezůstane ani oblast matematické pregramotnosti formou hry s počtem předmětů, vzájemného porovnávání množství, s tvary a velikostmi. Posilování a rozvíjení muzikálního ducha zajistí klavír, Orffovy nástroje i řada nově pořízených rytmických pomůcek.

V horním patře třídy vznikl prostor pro cvičení, jež byl vybaven náradím vhodným pro děti předškolního věku (momentálně je u dětí v oblibě přechod po kladince).

V pozadí nezůstane ani prohlubování manuálních a výtvarných a polytechnických dovedností za propojení dětské fantazie. Materiálů, technik i nápadů máme připraveno nespočet.

Varianty práce s dětmi rozšíří i nově pořízené notebooky, pomocí nichž v připojení na projektor, lze třídě prezentovat a dokládat zajímavá fakta.

Vždy ale bude převládat práce formou hry a zábavy, soutěží a praktického, didaktického vzdělávání.

Na vánoce pak přichystáme „velký projekt“, který má být překvapením a bude vyžadovat mnoho úsilí a trpělivosti.

A co jsme již za září stihli? Například si přehráváme situace ve třídě mezi spolužáky, jež mohou

vzniknout- děti se rozdělí na učitele, žáčky a rodiče a s oblibou předvádějí a vysvětlují si možnosti řešení. Nebo pak, kupříkladu, poznáváme druhy stromů, šišek, kůry a plodů, osaháváme si je, tvoříme s nimi. Zajímají nás život v lese – zvířata, jejich zvyky, strava, stopy i možnost přezimování...Je toho, samozřejmě, více...Pomáhá nám v tom kamarádský duch, který byl ve třídě upevněn a dobře funguje, dodává skutečný pocit sounáležitosti a atmosféry pohody, jež je naším vzájemným tmelícím prvkem.

Atmosféra rozjímání a vzájemnosti u Veverek

Zimní období nám nabízí nejen dar: možnost zastavit se, zamyslet a tiše naslouchat.

Tak by i dětem, obklopených tajemnem předvánočního očekávání, měla být poskytnuta možnost k vyjádření. Zkusili jsme to.

Drželi jsme se všichni v kruhu za ruce a povídali si o pocitech, emocích, těšení i možných obavách. Radili jsme se, jak do nového roku nejlépe vykročit, co překonat, na čem zapracovat.

Pro většinu Veverek nastane velký životní předěl: rozloučení se školkou a vstup do „velké školy“ plné změn. Děti si naslouchaly a vzájemně se hodnotily.

Snažili jsme se jim vysvětlit, že vánoce neobnášejí jen výběr hraček z katalogu, ale i chvíle bohatství jiných rozměrů- krášlení svého okolí i svého nitra, výroby ozdobiček, poslechu koled...Vše jsme hojně uplatnili ve třídě. Veverky se seznámily s biblickými příběhy o narození Ježíška a příchodu Tří králů a nacvičily si symbolický příběh o vánočním smrčku. Ztvárnění jednotlivých rolí včetně výroby masek a kulis i nácviku poměrně náročných, veršovaných dialogů děti zvládaly s nasazením, což mohly zúročit při vánoční besídce pro rodiče a prezentaci pro ostatní třídy.

A tak si děti vyšlapaly cestičku závějeji zdolaných překážek a úkolů, cestu porozumění až k srdíčkům rodičů i pedagožek, vědomí vlastního růstu a pokroku. A cesta to snadná nebyla. Držme jim tedy nadále palce, aby i v budoucnu prošly vánicemi možných problémů s úsměvem, myšlenkou kamarádství a jasem v očích, který k dětství tolik patří.

Ani Sluníčka nezahálela

Třída Sluníček je plná moc prima dětí.

Začínáme předškoláky konče našimi nejmladšími, kteří jsou u nás ve třídě už přes měsíc a moc se jim ve Sluníčkách líbí.

S dětmi se zaměřujeme na sportovní aktivity, kreslíme, malujeme, zpíváme a hrajeme si.

Předškoláci dělají každý den úkoly jako ve škole.

Baví nás malování a tvoření, ale především volná hra, u které se více mezi sebou poznáváme, učíme se spolu vycházet a komunikovat.

Také si často povídáme o aktuálních tématech, ročních obdobích, co máme rádi a co se nám ve školce líbí.

Učíme se k sobě chovat hezky, pomáhat si navzájem a hlavně být všichni kamarádi.

VÁNOCE A SLUNÍČKA

Děti ve třídě Sluníček se už od začátku prosince moc těšili na Vánoce, vlastně nejvíc na to, co jim přinese nejdřív Mikuláš a pak Ježíšek.

Začali jsme si nejdřív povídat s dětmi o Mikuláši, Čertovi a hodném Andělovi, která z těch postav je hodná, která zase zlá a proč.

Dětem se tohle téma moc líbilo, a když jsme začali vyrábět velkého papírového čerta ani jsem neměla pocit, že by se ho bály.

Když nás ve školce Čert s Mikulášem navštívil a nechal nám balíčky plné zdravých věcí, i když jsme je nepotkali, měli jsme velkou radost.

A pak už to utíkalo mně i dětem rychle, vánoční divadlo, vánoční besídka, která se nám moc povedla. Pro rodiče jsme se naučili plno krásných básniček a písniček o Vánocích, Čertech a zimě. Rodiče byli moc spokojení a myslím, že spousta z nich i dojatých.

Dílničky, kde jsme společně s rodiči, sourozenci, babičkami a všemi rodinnými příslušníky vyráběli svíce, byly taky moc povedené.

A pak jsme s dětmi ozdobili vánoční stromeček v naší třídě, každý s dětí si na něj přinesl svou ozdobu, ať mu připomíná alespoň malinko domov a pak zazvonil zvoneček a přišel i k nám do třídy Ježíšek.

Dětem nadělil spoustu užitečných hraček, se kterými si hrály a měly velkou radost.

Předvánoční čas jsme si společně moc užili, zpívali jsme, tancovali, povídali si o tradicích a zvycích.

A už teď se určitě všichni těšíme zase za rok na Vánoce.

Co se dělo u Ježků?

Září v mateřské školce patří nástupu nových dětí, které mají v těchto dnech již první měsíc pobytu za sebou. Děti si zvykají na vše nové kolem sebe a i přesto, že se první dny někdy neobejdou bez slziček, postupně všechny děti to ve školce zvládnou.

Skutečnost, aby se dětem u nás líbilo a byly spokojené, je pro nás tedy tím nejdůležitějším cílem v naší práci.

V září nám počasí dopřálo, a tak jsme mohli hojně využívat zahradu. Děti si tak užily hry na pískovišti, hru s míči, průlezkou a oblíbené klouzačky. Důraz při výchově dětí klademe na sport. Pro děti je důležité rozvíjet se v oblasti lezení, nácviků rovnováhy nebo podpory správného formování nožní klenby atd.

Při pracovních a výtvarných činnostech si děti nejrůznějšími technikami tvoří obrázky. Je to třeba nanášení barvy štětcem, houpičkou, lepením. Každá třída má již za sebou první společnou práci, které nám pak zdobí šatny u tříd.

Děti se seznamují s básničkami, písničkami a určitě je čeká ještě spousta nových her a aktivit, které ve školce máme.

Ten nejkrásnější čas...u Ježků

Stromeček, zpívání koled, pečení a také výroba dárečků – v takovém duchu se nesla atmosféra v posledním měsíci roku u Ježků.

Děti si společně s paní učitelkami vyzdobili třídu vánočními obrázky a různými dekoracemi.

18. prosince odpoledne jsme u nás přivítali nejen rodiče, ale také babičky, dědečky a sourozence na již tradičním vánočním posezení.

Začátek této akce zahájily děti, které předvedly rodičům nádhernou škálu koled, básniček, tanečků. Koledy a písničky děti zazpívaly za doprovodu kytary, na kterou hrál ježkový tatínek.

Po tomto vstupu jsme se všichni pustili do výroby papírové vánoční koule (baňky) s mnoha špičkami. Takže jsme točili papír, lepili, hlavně si mezi sebou povídali. Rodiče přinesli dětem na toto setkání vánoční cukroví, které přišlo opravdu vhod.

Potěšila nás velká účast rodičů a blízkých se kterými jsme tedy měli příležitost prožít malinký kousek předvánočního času společně.

Děkujeme rodičům za jejich přízeň, která nás těší a zároveň motivuje k další práci.

I Broučci měli spoustu práce

Broučci na procházce

Ve středu 11.9 jsme vyrazili na další procházku. Pozorovali jsme okolí MŠ a všímali si změn v přírodě. Na závěr procházky jsme se stavili na hřišti v Ulitě. Děti si dopoledne moc užily. Většinu dětí nejvíce bavilo točení na koloči.

Děti vedeme k samostatnosti během převlékání do venkovního oblečení. Před pobytem venku se ještě v šatně seznamujeme s bezpečným chováním na zahradě a také během procházek mimo areál MŠ. S novými a zároveň nejmenšími dětmi trénujeme chůzi ve dvojici. Starší děti, které již chodily minulý školní rok, si tato pravidla opakuji a rády poradí nebo pomůžou těm mladším. Děti se učí přecházet silnici a správně reagovat na pokyny učitelek. Nosíme s sebou červenou dopravní značku, kterou zastavujeme dopravu před přecházením silnice. Děti, které jdou jako první a poslední v řadě mají nasazené oranžové reflexní vesty. Zbytek dětí nosí žluté reflexní vesty. Dalšími pravidly je, že nesaháme na cizí zvířata, neochutnáváme neznámé plody, nestrkáme prsty mezi plot, nikam neodbíháme a držíme se ostatních kamarádů a učitelek. V případě, že na hřišti najdeme injekční stříkačku, nebudeme na ni sahat a ihned to oznámíme učitelkám.

Ruce, ruce, ručičky

V pondělí jsme dokončovali téma „Jsme tu všichni kamarádi“ a pustili jsme se do oblíbeného obtiskávání rukou. První šla na řadu Karolínka a společně jsme vymysleli, že nebudeme obtiskávat ruce do tvaru sluníčka, jak bylo původně naplánováno, ale pokusíme se vyrobit budovu školky. Na obtiskávání máme osm druhů prstových barev, tak měly děti za důležitý úkol neobtiskávat dvě stejné barvy vedle sebe. Cílem bylo vytvořit společnou práci, jak menších, tak větších dětí dohromady.

Mezi oblíbené činnosti se obtiskávání řadí proto, že vyjíměčně dětem špiníme ruce samy, a nesnažíme se je držet v čistotě. Ruce jsme dětem natíraly barvou, kterou si vybraly a používal se štětec, který některé děti hodně šimral, tak se u toho ještě dost nasmály. Ten výraz v dětských očích je nepopsatelný. Když děti obtiskly ruku na papír, nastal čas mytí rukou v umývárce, abychom neměli ve třídě obtiskané i hračky, stoly, nebo jiné děti.

Starší děti chtěly obtiskávat ruku vedle svých kamarádů a hned porovnávaly, jak kdo má velkou dlaň. Byla to nesmírně zábavná činnost. Těšíme se, až si ji opět zopakujeme.

Rychlé novinky ze školky

HOUFEM, OVEČKY, SEŽEŇTE SE VŠECKY,...

Ve středu 18. 9. 2019 děti z Veverek nosily od rána tvrdé chleby a rohlíky pro ovečky. Po svačince jsme se vypravili za ovečkami do Třešňovky. Přivítala nás slečna, která je jednou z členů spolku Ábel, se svým pejskem. Spolek navazuje na znovu oživenou pasteveckou tradici na území hl. m. Prahy, kdy jsou k péči o vzácné přírodní lokality opět využívána stáda ovcí a koz. Snaží se vytvořit v nejmladší generaci hluboký vztah k přírodě v okolí a k životnímu prostředí obecně. Tři stáda v různých časových intervalech vypásají pastviny po celé Praze. Ovečky lze navštívit kdykoliv, rády si vždy smlsnou na křupavém chlebu či housce.

Poté, co jsme došli na místo k ovečkám, slečna dětem vysvětlila přínos spásání pastvin a užitečnost oveček a koz. Seznámila nás se svými pomocníky, kterými jsou dvě border kolie. Předvedly nám poslušnost, šikovnost a obrovskou energii k jakékoliv práci. Měli jsme možnost pomazlit se i s dvouměsíčním štěňátkem border kolie, které už umělo většinu povelů, potřebných k nahánění ovcí. Děti si vyslechly legendu, pohádku O spící pastýřce, která byla zakleta do hlubokého spánku, protože prozradila místo ukrytého pokladu. Dle legendy bude spát tak dlouho, dokud nepřijdou odvážné a šikovné děti, které pastýřku na pastvinách objeví a dokáží k ní přihnát její zatoulané stádo ovcí a koz. Děti z Veverek jsou všímavé, takže jim spící pastýřka v ohradě oveček a koz neunikla. Zvědavost a trocha tajemna děti motivovaly ke zdolání strmého kopce, aby se na pastýřku podívaly zblízka. Nutné bylo dovést ovečky k ní. Nejprve ovečky vyhnal jeden z pejsků z ohrady. To byl nezapomenutelný zážitek pro nás všechny. Padesátihlavé stádo se rychle valilo na nás, ale vycvičený pejsek vše zvládl bravurně a včas je zastavil. To byla chvíle, kdy děti mohly ovečky nakrmit tvrdým chlebem, který si přinesly. Někteří měli obavy, ale strach dokázali překonat a dokonce v tom našli velkou zábavu. Poté, když jsme nakrmili „dravou zvěř“, mohly si děti vyzkoušet zahnat stádo zpět do ohrady a přivést ovce a kozy k pastýřce. Děti se do toho vložily s velkou vervou kopec nekopec. Pastýřku jsme úspěšně probudili po mnoha stech letech spánku, což vedlo ke konfrontaci života našich předků a dnešního životního stylu. Děti pastýřce trhaly kytičky, snažily se jí vše vysvětlit, aby pochopila náš současný svět. Pak jsme se naposledy rozloučili se všemi zvířátky a nabrali jsme směr zpět do školky. Možná si někdo přinesl domů nechtěný suvenýr na botičkách, ale to k tomu patří.

Vánoční besídka a dílničky v Broučcích

V prosinci se jako každý rok ve všech třídách konala Vánoční besídka. Učitelky z Broučků vyzdobily třídu krásnými vánočními dekoracemi. Děti pod dohledem učitelky také nazdobily vánoční stromeček. Všichni se podíleli na výrobě Betlému z papíru a jiných vánočních ozdob. V den besídky přinesly maminky do třídy

ochutnat spoustu výborného cukroví a jiné dobroty. Společně jsme si užili příjemný podvečer.

Děti s učitelkami se připravovaly na besídku již od konce listopadu. V prosinci se pak opakovaly všechny koledy, písničky a básničky. Nejoblíbenější vánoční písničkou byla Červená zlatá zelená, kterou si děti zpívaly i ve svém volném čase. Dále děti bavily písničky o čertech a Sv. Martinovi. Potom už jen stačilo natrénovat choreografii, začlenit do programu Orffovy nástroje a těšit se, až vystoupení předvedeme ostatním.

Po besídce na rodiče a děti čekalo malé překvapení v podobě Vánočních dílniček. Vyráběly se svíčky, ozdoby na stromček a přáníčka. Na závěr jsme si popřáli krásné svátky a pochválily děti, že se jim besídka tak moc povedla.

CINK, CINK, CINK...

Všechny děti z MŠ se velmi těšily, až přijde tak dlouho očekávaný Ježíšek a v den D ho společně přivolávaly koledami a vánočními básničkami. Kdo měl odvahu, tak před celým obecnstvem vystoupil sám a předvedl, co umí. Většina ale chtěla účinkovat jen se svými kamarády ze třídy, protože vystoupit před

celou školou, je přeci jen jiné, než jen před svou třídou. Zazněly mikulášské básničky, ale i klasické vánoční písničky jako Štědrý večer nastal; Purpura; Pásli ovce valaši apod. Děti se opravdu moc snažily, zapojily se i ty nejmenší, aby přispěly alespoň troškou svého umu. Všichni společně jsme si navodili příjemnou vánoční atmosféru.

Najednou se dětem v ouškách rozezněl známý zvuk zvonečku. Děti se rozběhly do svých tříd. V jejich očích se dal vyčíst údiv, ale zároveň radost a nadšení z tajemné bytosti, kterou je pro malé děti Ježíšek. Po příchodu do třídy děti z Veverek uviděly, že Ježíšek u nich byl a nadělil jim dárečky

pod jejich krásně ozdobený stromček. S ohromnou radostí začaly rychle rozbalovat balíčky. Zjišťovaly, jak hračky fungují a radily se mezi sebou. Kluci neomylně sáhli po stavebnici, z které se dají postavit auta pomocí magnetických čtverců. Některé holčičky mezi tím natáhly „šňůry na prádlo“ mezi dřevěné stroměčky a všely prádlo (určitě to už někdy dělaly). Jiné děti „točily“ zmrzlinu podle svých chutí nebo skládaly magnetické kroužky dle předlohy apod. Velkou radost měly děti i z maňásků, které nepustily z rukou. Všichni si vydrželi hrát s novými hračkami skoro bez přestání celý den. Nakonec jsme nezapomněli Ježíškovi společně poděkovat za pěkné hračky. Byl to krásný den pro nás všechny a taková menší „generálka“ na Štědrý večer.

Výlet do malešického parku

Dne 14. ledna jsme vyrazili se třídou Broučků na výlet do Malešického parku krmít ptáčky. Zrníček a lojových koulí jsme s sebou měli hodně, protože den před tím jsme měli domluvenou exkurzi v chovatelských potřebách právě za účelem nákupu krmení pro volně žijící ptáky. Paní prodavačka nám poradila, že ptáčci mají nejraději slunečnicová semínka.

Vyrazili jsme hned po svačince, protože nás čekala daleká cesta po svých. Cestou jsme si všímali volně žijících ptáků a zavěšených krmítek na stromech. Děti se divily, z čeho všeho se dá krmítko vyrobit, ale nejčastěji jsme viděli vyrobené z použitého plastového kanystru nebo velké plastové láhve. Šli jsme ulicemi Na Jarově, Květinovou a Habrovou, tak nám některé děti ukázaly, kde bydlí. Když v Malešickém parku děti spravedlivě na více místech rozdělily zrníčka a společně jsme zavěsili lojové koule na stromy, tak si mohly pohrát na zvukových houpačkách a proběhnout se kolem vodních mlýnků až k dětským houpadlům.

Zpátky do školky jsme šli stejnou cestou, a protože děti pěkně rychle šlapaly, mohli jsme si udělat zastávku na hřišti v Habrové ulici. Byl to moc hezký výlet a ve školce nás navíc čekala k obědu rajská :)

Zprávy z ředitelny: Jak to vypadá v Bukové?

